

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXX. ZATURDAG den 19den MAART 1842. N. 12.

BEKENDMAKING.

BY besluit van de Regtbank dezer kolonie, dd. 22 February d. j. No. 5, goedgekeurd door den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber, by dispositie van den evengemelden datum No. 67, is op verzoek van den Heer Procureur des Konings, de persoon van ADRIAAN LINGSTUYL, uitboofde van wangedrag, onder curatele gesteld, en is de Heer Procureur des Konings daarby tot deszelfs curator benoemd.

Curaçao den 8 Maart 1842.
De fungerende Griffier by de Regtbank voormeld,
P. J. BEAUJON.

Publieke Verkooping.

DE ondergeteekenden Weesmeesters der Nederlandsche Portugesche Israëlitische gemeente alhier, aanvaard hebbende den *ab-intestato* boedel van den Heer JACOB CURIEL, zullen op Woensdag, den 30 dezer, by publieke opveiling, onder het Weeskamer gebouw, doen verkoopen:

EEN HUIS, gelegen in de Willemstad, No. 193.

Curaçao den 11 Maart 1842.
J. VAN J. NAAR.
H. C. HENRIQUEZ.

De voormelde Weesmeesters roepen hierby op al de genen, die vermeenen mogten eenige vorderingen te hebben, zoo wel tegen den opgemelden boedel als tegen den gerepudieerden boedel van den Heer ABM. JESURUN LOBO, om hunne pretentien binnen den tyd van drie maanden, van heden afterekenen, inteleveren ten Pakhuize van de Heeren M. & H. C. HENRIQUEZ, in de Heere Straat No. 20.

Publieke Verkooping.

DE ERFGENAMEN van wyle Mevrouw Deweduwe JAN SCHOTBORGH, zullen op Maandag, den 4 April 1842, op publieke veiling doen verkoopen:

TWEE HUIZEN, gelegen aan de Overzyde der haven, aan den Zuidkant van de Breede Straat, onder Nos. 147 en 148; EENIGE MEUBELS en TWEE SLAVINNEN, aankomende den boedel van wyle gemelde Weduwe JAN SCHOTBORGH; zullende de huizen acht dagen vóór den verkoopdag voor een ieder te bezien zyn.

De verkooping zal plaats hebben des morgens te tien ure in het Huis No. 148.

Curaçao den 11 Maart 1842.

Er zyn latere berigten uit Canton tot den 14 October; doch men had aldaar geene berigten van de expeditie tegen Ningpo en Chusan. Ook zeiden de Chinezen te Canton, dat in die stad geene berigten van Ningpo over land waren gekomen.

Men ziet verder uit die berigten, dat de mandarynen eene aanmerkelyke verbetering in het krygswezen hebben ingevoerd, namelyk om de kanonniers door middel van kettingen aan de stukken geschut vast te maken, waarschynelyk met een yzeren band om het lyf, zoo als zulks gedaan wordt met de apen. Door deze inrigting zal men voorkomen het wegloopen van de kanonniers van hun geschut, hetgeen by elken vorigen aanval heeft plaats gehad. Er was te Canton een nieuwe bevelhebber der troepen aangekomen; hy was te voren gouverneur eener provintie, doch werd wegens knevelaryen der ingezetenen afgezet en ter dood veroordeeld; hy kwam echter vry onder voorwaarde, dat hy de barbaren uit de rivier van Canton zoude verjagen en vernielen. Als hem zulks gelukt, dan blyft hy zynen post behouden, zoo niet, dan verliest hy niets meer dan—zyn hoofd.

Keshen is niet weder in de gunst van den keizer gekomen, gelyk onlangs is vermeld geworden; het tegendeel, het is thans zeker, dat hy veroordeeld is om te sterven. Hy zou echter eerst na de Heilige feestdagen van de Leihtsew, (na den 7 Augustus) gewurgd worden. Een ander bevelhebber is ook veroordeeld om den schandelyken dood, van in stukken gesneden te worden, te sterven. De commissaris Lin zou uit zyne ballingschap terug geroepen worden en in de gunst van den keizer terug keeren.

De stuurman en een matroos van een britsch vaartuig, hetwelk den sluikhandel dreef aan de kust van China, werden aan wal gelokt en vermoord door de mandarynen; dientengevolge hebben de manschappen van eenige sluikhandelaars, bygestaan door het scheepsvolk van het britsche oorlog stoomschip de Phlegeton, een chineesch dorp verbrand en deszelfs bewoners vermoord.

De forten digt by Canton en aan den oever van de rivier worden wederom in order gebragt en met garnizoen bezet.

De Chinezen hebben onlangs een aantal stukken geschut en geweren gekocht, welke door de Engelschen zelven teMacao zyn ingevoerd. De Engelschen denken, dat dit geschut en deze geweren toch eens in hun bezit, zonder te koopen, terug zullen keeren.

Het schynt, dat het eiland Hong-kong vry sterk bevolkt is; want er wordt onder anderen van hetzelve verhaald: dat het een zeer gezond eiland is, doordien er van de 12,000 chinesche inwoners in de laatste vier maanden slechts tien gestorven zyn.

Het nieuwe europische traktaat tot afschaffing van den slavenhandel, waarby de mogendheden onderling verlof hebben verleend, om de slavenhaalders door kruissers te laten onderzoeken, is thans het voorwerp van beraadslaging in de kamer van afgevaardigden van Frankryk. De Heer Thiers merkte hierop aan: dat het regt van onderzoek van de guineavaarders ook deszelfs nadeelige zyde heeft: want dikwyls is het gebeurd, dat de slavenhaalders de slaven in zee werpen, wanneer zy een kruizer in het gezigt krygen. De Vereenigde Staten van Noord Amerika echter hebben niet in dit traktaat, om over en weder het regt van onderzoek te verleenen, willen treden: om dat de Engelschen alsdan britsche zeelieden aan boord van de amerikaansche vaartuigen zoeken en uitligten.

Gelyk bekend is, bestaat er in de kerk der Invalides te Parys nog geene graftombe voor Napoleon. Van wegen het ministerie is er eene premie uitgeloofd aan hem, die het beste ontwerp van eene graftombe inzendt. Thans zyn er 25 zulke ontwerpen ingekomen, uit welke eene keuze moet gedaan worden. Het voornaamste gedeelte van deze tombe is de grafkelder en Sarcophagus. Napoleon moet voorkomen in keizerlyk gewaad, waarschynelyk rustende op de Sarcophagus. De aanblik van het gedenkstuk moet verheven, grootsch zyn en moet de gedachten aan de eeuwigheid opwekken; en het stuk moet zelve uit graniet of porphier zyn, bestand tegen uiterlyke beschadiging. Buiten de kerk zal daarenboven zyn standbeeld te paard geplaatst worden. Zulk een standbeeld is in Parys nog niet aanwezig.

De Niger expeditie had ten doel om de europesche beschaving in Afrika intevoeren, en aanvankelyk scheen dezelve aan het doel te beantwoorden. Dezelve heeft traktaten gesloten met neger vorsten, waarby de afschaffing van den slavenhandel en de menschen offers is bepaald geworden, en waarby een stuk gronds is afgestaan ter stichting van een model landhoeve. Had men terstond den Niger hoog opgevaren, dan ware men al spoedig in eene gezondere luchtstreek gekomen; doch men vertoefde te lang in de Delta van die rivier.— Hier brak de ziekte uit; het eene vaartuig na het andere was genoodzaakt de rivier weer aftezakken, ten einde men eens weer de frissche bries in denAtlantischenOceaan kon inademen. De laatste stoomboot, de Albert, na ook de zieke landbouwers uit de modelhoeve genomen te hebben, wendde insgelyks den steven naar zee; doch dreef eindelyk hulpeloos voort: want er waren geene handen meer om het te besturen; gelukkiglyk werd het door eene partikuliere stoomboot aan den mond dier rivier ontdekt en te Fernando Po opgebragt; hier werden de zieken in het hospitaal gebragt. Volgens het laatste berigt waren alle bevelhebbers en het grootste gedeelte van het scheepsvolk der expeditie gestorven, en nog had de sterfte niet opgehouden. Toen de expeditie in gereedheid werd gebragt, werd aan dezelve de gevaren op de Delta der Niger voorspeld door zeelieden, die deze rivier bevaren hadden; doch men meende door middel van yzeren stoomboten en andere gezondsheids voorzorgs middelen deze gevaren te boven te kunnen komen, hetwelk de ondervinding echter niet bewaardheid heeft. Bevelhebbers, scheepsvolk, landbouwers, botanisten, mineralogisten, allen is door de koorts aangetast geworden, en de meesten waren reeds bezweken. De expeditie is acht weken lang op de rivier gebleven en heeft dezelve 310 engelsche mylen opgevaren.

BEKENDMAKING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 18 Maart 1842.

DE HoogEdel Gestrenge Heer Gezaghebber dezer kolonie, blykens de aankondiging daarvan in de Curaçaosche Courant van den 16 December 1837 No. 50, by dispositie van den 6 te voren No. 773, bepaald hebbende: "dat passagiers, welke met schepen, die voor andere plaatsen bestemd zyn en deze kolonie slechts aandoen, dat is, alle transito komende en met dezelfde schepen vertrekkende passagiers, voor zoo ver zy zich, by hunne aankomst alhier by den Procureur des Konings, als zoodanig zullen hebben aangegeven, niet onderworpen zyn aan de verpligting om te dezer plaatse een paspoort te nemen; zullende het paspoort van elders, waarvan eenig der bedoelde passagiers voorzien mogt wezen, ten burele van den Procureur des Konings, na aldaar geviseerd te zyn, aan denzelven worden terug gegeven; terwyl, by ontstentenis van zoodanig paspoort van elders, de genoemde Procureur des Konings zich overtuigen zal, dat het dezelfde transito aangekomene personen zyn, die met hetzelfde vaartuig deze haven willen verlaten, en hen daarop onverhinderd laten vertrekken"— is, ten vervolge der aangehaalde beschikking, door Zyn HoogEd. Gestrengen by dispositie van den 17 Maart 1842 No. 93 verder vastgesteld:

1°. dat, wanneer de vaartuigen aan boord van welke de hiervoren bedoelde passagiers in transitu alhier zyn aangekomen, binnen de twee etmalen, volgens het 13 artikel van het Reglement op den in- uit en door-voer, wederom vertrekken, de paspoorten, waarmede de zoodanige passagiers van elders voorzien zyn, alleen ten burele van den Heer Procureur des Konings geviseerd en aan de betrokkene passagiers terug gegeven zullen worden, om daarop vryelyk te kunnen vertrekken; terwyl in opzigt tot zoodanige niet van paspoorten voorzien geweest zynde passagiers, de Heer Procureur des Konings zich zal houden aan de by meergenoemde dispositie No. 773 gegevene aanwyzing, om zich te vergewissen, dat het dezelfde personen zyn, die met hetzelfde vaartuig in transitu alhier waren aangekomen.

2°. dat wanneer eenig vaartuig in transitu alhier aankomende, langer dan twee maal vier en twintig uren binnen deze haven blyft, de paspoorten der daarmede aangebragte en op dezelfde reis vertrekkende passagiers, behalve het visa ten burele van den Heer Procureur des Konings, even als met dezerzydsche paspoorten voorgeschreven, ten kantore van den Heer Kolonialen Ontvanger zullen moeten worden afgeteekend; terwyl, voor zoo verre de passagiers in deze bedoeld, geene paspoorten van elders hebben mede gebragt, dezelve by hun vertrek met hetzelfde vaartuig na een langer verblyf dan van twee etmalen, als anders gebruikelyk, een paspoort van hier zullen moeten nemen, alvorens te kunnen vertrekken.

Wordende deze nadere bepaling, namens Zyn HoogEd. Gestrenge, ter kennisse van het algemeen gebragt.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 18 Maart 1842.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 26 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 18½ Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

OPROEPING.

AANGEZIEN er eenige rekeningen van belasting op het Personeel en Mobilair over dit loopend jaar, ten laste van personen, die niet uitgevonden kunnen worden, onbezorgd gebleven zyn, zoo worden die belastingschuldigen, of wie ook voor hen daarin belang stellen, hierby opgeroepen en aangemaand om hunne rekeningen, ten kantore van den ondergeteekende, met den meesten spoed te komen afhalen, onder waarschuwing, dat deze oproeping by aanplakking der lyst van de alzoo onbezorgde rekeningen ter gewone plaatsen geschied zynde, het voorwenden van geene rekeningen te hebben ontvangen, by de invordering niet in aanmerking zal genomen worden.

Curaçao den 18 Maart 1842.
De Koloniale Ontvanger,
C. L. VAN UYTRECHT.

LYST van de ter Koloniale Secretary liggende onafgehaalde brieven, aangebragt sedert de laatste acht dagen.

Sisilia Juliam.
Ribca de M. Alvares Correa.
Tein Bod Lui.
M. Esra.
Juan José D' anour.
Maria Leonora.

Curaçao den 18 Maart 1842.
De Commis, belast met de post-directie,
C. GORSIRA.

OVERLEDEN verleden Woensdag, den 16 dezer, de Heer RICHARD RAVEN Rz., in den ouderdom van 36 Jaren.

C U R A Ç A O.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
MAART 1842.

L. K. Donderdag den 3 te 8 u. 50 m. 's avonds.
N. M. Zaturdag den 12 te 0 u. 56 m. 's morgens.
E. K. Zaturdag den 19 te 6 u. 9 m. 's avonds.
V. M. Zaturdag den 26 te 9 u. 24 m. 's voormiddags.

☞ Dewyl aanstaande Vrydag een Feestdag is, zal onze Courant uitgegeven worden op den voorgaanden Donderdag avond. Wy verzoeken, dat de Advertentien, enz. voor dat nummer bestemd, dien dag vroeg ingezonden worden.

Met de aankomst van de nederlandsche schoener LAFAYETTE, van Santa Martha, vernemen wy, dat deze plaats op den 28 February *jl.* by kapitulatie aan de gouvernements troepen, onder Generaal Herran, is overgegaan. Alles is zeer stil toegegaan, zegt men; doch wy hebben van niemand eenige byzonderheden omtrent dezen overgang kunnen vernemen. Generaal Herran was te Cienega en zou binnen Santa Martha op dien dag trekken.

De *Liberal* van den 11 dezer behelst het volgende artikel:—

ZITTING VAN DEN SENAAT.

"Gisteren den 10, is tot de derde beraadslaging overgegaan het ontwerp van wet over de amnestie, waarvan het 3de artikel aldus is gewyzigd geworden:—" Er zal geen regtsgeding hoegenaamd ingesteld worden, en de regtszaken, welke thans hangende zyn tegen de schuldpligtige Venezolanen in de omwenteling van 1835, die zich thans binnen of buiten het regtsgebied der Republiek bevinden en zich niet gemengd hebben tegen het gouvernement van Nieuw Grenada, in de onlusten, voorgevallen in dat land in de laatste drie jaren, zullen opgeheven worden."

"By deze wet is er een 4de artikel gevoegd, vervat in de volgende bewoordingen:—

"De genen, welke wegens dezelfde misdaad straf lyden binnen het regtsgebied der Republiek, zullen onverwyld in vryheid gesteld worden om zich naar hunne haardsteden te begeven, of waar zy ook mogten goedvinden."

Door deze wyziging en dit byvoegsel, zal het ontwerp van wet, vergiffenis verleenende aan de Venezolanen, welke ten gevolge der omwenteling van 1835, in ballingschap zyn en geen deel genomen hebben tegen het gouvernement van Nieuw Grenada in de jongste onlusten, voorgevallen in dat land, andermaal naar de kamer van vertegenwoordigers moeten gaan en aldaar drie beraadslagingen doorloopen. Dit is ook het geval geweest met het ontwerp van wet voorgesteld aan het Congres in het verleden jaar. Hetzelve is zoo dikwyls gewyzigd geworden, tot dat de zittingen van het Congres bykans ten einde waren geloopen, en men er toe moest overgaan om hetzelve by de archiven ter neder te leggen.

Wy hopen echter, dat het ontwerp van wet dit jaar een beter lot zal te beurt vallen.

De *Liberal* van den 4 dezer bevat berigten uit de Vereenigde Staten tot den 29 January, welke zakelyk hierop neder komen:—

De Heer Clay heeft in den Senaat een voorstel gedaan om het *Veto* van den President te beperken, zoodanig dat, wanneer eene wet met het *Veto* van den President terug gezonden wordt naar het Congres, er geene meerderheid van twee derden vereischt wordt om dezelve te doen doorgaan, maar slechts de gewone meerderheid; dat de Zondagen mogen begrepen worden in de tien dagen, welke den President verleend worden om de ontwerpen van wet by zich te houden; en dat, wanneer de zittingen van het Congres in tusschen tyd afgeloopen zyn, de President de ontwerpen van wetten, binnen de eerste drie dagen der weder byeenkomst van hetzelve zal moeten inleveren.

Hy stelde ook voor: dat de benoeming van den Secretaris van Staat voor het departement van Finantien en die van den Tresaurier der Vereenigde Staten aan den President ontnomen en aan de wetgevende magt opgedragen worden; dat geen lid van het Congres, gedurende het lidmaatschap, benoemd mag worden door het gouvernement generaal tot eenig civiel ambt; en dat de tydsduur van den President niet langer dan voor vier jaren mag zyn.

Deze voorstellen zyn in den Senaat twee maal doorgegaan, zonder eenigen wederstand te ontmoeten, om dat dezelve slechts vormen zyn en er geen belang in gesteld wordt. Om kracht van wyziging der Constitutie te hebben moeten dezelven eerst in het Congres doorgaan en daarna onderworpen worden aan de onderscheidene wetgevende magten der Staten.

Een voorval van grootere aangelegenheid had op den 24sten January plaats in de kamer van vertegenwoordigers.— De Heer John Quincy Adams, gewezen President der Vereenigde Staten, heeft een adres ingediend, onderteekend door 47 inwoners van Massachusetts, verzoekende: "dat er onverwyld maatregels genomen worden ter minnelyke scheiding van de Unie, aangezien de voordeelen, welke uit dezelve voortvloeijen niet wederkeerig zyn; dat de middelen van de eene afdeeling der gemeenschap opgeofferd worden om de inzigten van de andere afdeeling staande te houden, en dat, wanneer men op dezen weg blyft voortgaan, dezelve leiden zal tot eene algemeene vernieling van de natie."

Dit adres viel als eene bom in het Congres en veroorzaakte een hevigen uitval tegen den Heer Adams. De volksvertegenwoordiger, Marshall, deed hierop het volgende voorstel:—" Besluitende, dat de gemelde John Quincy Adams voor deze beledigіng, de eerste van dezen aard gedaan aan het gouvernement, en voor de daardoor gebragte wonde aan de Constitutie en aan het bestaan van zyn land, uit het Congres gebannen worde; doch wanneer het Congres hem genade zou willen verleenen, hem alsdan de strengste berisping te doen wegens een gedrag, onbetamelyk met zyn tegenwoordigen stand en met de waardigheid, welke hy voormaals bekleed heeft."

Twee dagen lang heeft men over dit voorstel met de uiterste hevigheid beraadslaagd; er is een voorstel gedaan om hetzelve voor het tegenwoordige ter zyde te leggen; doch dit voorstel is met 100 tegen 90 stemmen verworpen geworden. Men hoopte echter, dat wanneer de gemoederen tot bedaren zullen gekomen zyn, het voorstel van den Heer Marshall niet aangenomen zal worden.

Berigten uit Martinique, gedagteekend den 25 February, vermelden, dat op den vorigen dag het fransche oorlogs fregat NEREIDE, gekommandeerd door den kapitein ter zee CAYEN, te Pointe-Pitre is aangekomen, aan boord hebbende den Admiraal DE MOGES, opperbevelhebber der fransche zeemagt in de West-Indiën. De Vice-Admiraal ARNOUX, opperbevelhebber van dat station, was op den 5 dezer van St. Croix te St. Thomas aangekomen aan boord van het fransche oorlogs fregat L'ARMIDE, gekommandeerd door den kapitein ter zee LOUVEL, in gezelschap van Hunne Excellenties den Gouverneur Generaal VON SCHOLTEN en den Gouverneur Generaal VON OXHOLM. Op den volgenden dag, den 6, vertrok de L'ARMIDE naar Europa, aan boord hebbende den Admiraal ARNOUX en den Gouverneur Generaal VON SCHOLTEN.

De Gouverneur Generaal VON OXHOLM zal gedurende de afwezigheid van den Gouverneur Generaal VON SCHOLTEN, het Gouvernement Generaal der deensche West-Indische eilanden waarnemen, en Z. E. de Commodore L. J. ROHDE, zal gedurende dien tyd belast zyn met het gouvernement van St. Thomas.

Naar luid van een berigt, gedagteekend Port-au Prince, den 5 January 1842, was de Vice Admiraal Arnoux, op den vorigen dag aldaar aangekomen. Op den 5, des morgens te 7 ure, ging Z. E naar het nationale paleis en werd zeer vriendelyk ontvangen door den President van Hayti.— Het geval van den franschen Consul Generaal ter sprake gekomen zynde, gaf de Admiraal den President de verzekering: dat de Heer Lavasseur zich ingescheept had, alleenlyk om alle verdere schanddaden voortekomen, en dat thans, terwyl de gemoederen bedaard zyn, inzonderheid wanneer er eene wettiglyke beslissing openbaar is gemaakt, de Consul Generaal gevoegelyk naar zynen post terug kan keeren. De President, die altyd genogen was tot eene minnelyke beslechtiging van dat geschil, zeide: dat het gouvernement van Hayti bereids deszelfs afkeuring te kennen gegeven heeft, in de gevoerde correspondentie, wegens de beledigende artikelen, waarover de Consul Generaal zich te beklagen heeft, en daar het gouvernement geene redenen gegeven heeft aan den Consul om zich te verwyderen, zoo bestaat er geene, welke hem terug houden kan wederom tot zyne publieke betrekking terug te keeren. De Admiraal, afscheid nemende van den President, betuigde zyne voldoening hierover en herhaalde de betuiging: dat hy onophoudelyk het levendigste belang zal stellen in den voorspoed der Republiek.

In de *Evening Mail* van den 21 January lezen wy, dat de parelvisschery te Java en byzonderlyk op de kleine eilanden tegen over de Zuidkust van Java, in het laatst verloopene jaar, zeer voordeelig is geweest. De waarde der in het verledene jaar aan de kusten der eilanden Naussa, Kampanghan en Naussa Baron, gevangene parels, wordt geschat op meer dan 200,000 Guldens.

Tot nu toe staat het een ieder vry om op de parelvisschery op Java en de omliggende eilanden uittegaan; doch thans dat deze visschery buitengemeen voordeelig is geworden, bestaat er reden om te vreezen, dat het gouvernement deze algemeene visschery zal verbieden en de visscheryen voor eigene rekening houden.

Het gebrek aan geld was steeds heerschende in Java. Er was geene andere munt dan kopergeld in den handel, en om daarvoor zilvergeld te bekomen, was men genoodzaakt van 40 tot 50 pCt. agio te geven.

Men maakte hierby deze aanmerking: dat de Europeers niet gemakkelyk gelooven zullen, dat er zoodanig eene schaarsheid aan goud en zilvergeld kan bestaan in een land, waar gedurende de laatste tien jaren de uitvoer handel zoo wonderbaarlyk is toegenomen, dermate dat het bedrag der uitgevoerde waarde thans het dubbeld is van dat der ingevoerde; doch wanneer men in aanmerking neemt, dat het grootste gedeelte der producten, voortkomende uit den alleenhandel van het gouvernement, zoo als koffy, thee, zuiker, indigo, cochenille, peper, tin, wortelen, eetbare vogelnesten, enz., niet in Java verkocht, maar naar het Moederland overgezonden en aldaar er voor betaald worden door het gouvernement, en dat al het aanwezige goud en zilvergeld naar Holland overgemaakt worden, zoo zal men weldra de oorzaak ontdekken, waarom goud en zilvergeld zoo schaars is in Neerlandsch Indiën.

Er bestaat thans hoop, zegt men, dat de geldelyke toestand in Java beteren zal; want men had het berigt aldaar ontvangen, dat dit jaar, al de producten, voortkomende uit den alleenhandel van het gouvernement, in Java zelve by publieke veiling zal worden verkocht; zoo doende zullen de handelaars producten erlangen om remiezen te doen en niet genoopt zyn goud of zilvergeld alleen uittevoeren.

De engelsche dagbladschryvers hebben reeds sedert eenigen tyd aangemerkt, dat de handel, tusschen Nederland en Neerlands Indiën, in de laatste tyden aanmerkelyk is afgenomen, en dat er vele vaartuigen, welke eertyds op de Oost Indiën voeren, thans ongebezigd blyven liggen. De reden van het afnemen van dien handel schryven zy toe aan de omstandigheid, dat de regering de gronden in Indiën verpachtende, hiervoor producten ontvangt, welke alsdan in Nederland ter markt gebragt en verkocht worden; de ingezetene in Indiën zyne benoodigdheden moetende inkoopen, gebruikt daartoe het overschot zyner kontanten; en de handelaar, op nieuw zyne goederen ter markt brengende, vindt eindelyk geene koopers meer. Neerlands Indiën bevindt zich alzoo in denzelfden toestand, waarin sommige europesche kolonien zich bevinden, van welke de eigenaars der plantagien in het Moederland woonachtig zyn. De producten des lands kunnen daar niet, zoo als elders geschiedt, op de plaats zelve voor buitenlandsche benoodigdheden ingewisseld worden, hetwelke ten gevolge heeft, dat er aldaar eene bestendige schaarschheid aan muntspecien blyft heerschen.

Het ontwerp van wet, door de regering in de spaansche Cortes voorgesteld, om de spaansche katolyke kerk onafhankelyk van Rome te maken, heeft veel opzien gebaard. Er zyn in de wetgevende vergaderingen te Lissabon en Rio Janeiro wel dergelyke voorstellen gedaan, doch dan kwamen zy altyd van partikuliere personen en niet van de regering. In Spanje is het eerste voorbeeld, dat zulk een voorstel van wegen de regering komt. Het schynt daarom, dat in dit ryk eene neiging voor het protestantismus zich begint te openbaren; want het ministerie zou zulk een voorstel niet doen, indien het niet bekend was met de denkwyze van die natie, die ook naar eene hervorming in de godsdienst haakt.

De buitengewone hooge prys, waarop de kerkelyke eigendommen verkocht worden, is ook een bewys, dat het gros der natie geen acht slaat op de kerkelyke ban, die door den Paus is opgelegd aan al degenen, die het geroofde kerkelyke eigendom zullen koopen. Aan de beraadslagingen over die wet in de Cortes, zullen wy vernemen, welke de godsdienstige denkwyze dier natie is; en gaat deze wet door, dan wordt de breuk grooter tusschen de spaansche regering en de mogendheden van het Heilig Verbond, alsmede de Torries in Engeland: want ofschoon deze geene katolyken zyn, zoo zyn zy toch vyanden van elke verandering of hervorming in kerkelyke zaken, welke die ook zy moge.

Het Torry ministerie in Engeland heeft Louis Philippe gelyk gegeven in de zaak wegens het overhandigen der geloofsbrieven van den franschen Ambassadeur aan het Hof te Madrid. Zonder de bemoeijing van Lord Aberdeen was het misschien tot eene schikking gekomen. De afgezanten van Portugal en van Chili hebben hunne geloofsbrieven niet overhandigd aan de minderjarige koningin, maar wel aan den regent. In den Senaat heeft de regent met algemeene stemmen de goedkeuring verworven van de eer der natie in deze zaak opgehouden te hebben. In de kamer der volksvertegenwoordigers zyn er maar twee stemmen tegen deze goedkeuring geweest.

Er is op nieuw een pausselyke Nuntius te Lissabon aangekomen; doch sedert dat de kerkelyke eigendommen aldaar private eigendommen zyn geworden, is de pausselyke invloed in dit ryk zeer verminderd; en de inkomsten, welke hy uit de kloosters trok voor het benoemen der generalen der orders, hebben opgehouden; doch daarentegen is Zyne Heiligheid weer eenigzins bevredigd geworden door de zorg, welke de regering besteedt in het onderhouden der parochiale geestelykheid, welke de regering denkt voor de zedelykheid van het volk onontbeerlyk te zyn. Indien de wet van scheiding tusschen Rome en de spaansche katolyke kerk doorgaat, zoo zal dit weer nieuwe onlusten in Portugal geven, want de Portugezen hebben in deze tyden eene neiging om de Spanjaarden na te volgen.

Van wegen de engelsche regering zyn er waarnemingen gedaan wegens de groote sterfte, welke er in de britsche West-Indische kolonien plaatst heeft onder de troepen. Men schryft dezelve grootendeels toe aan de hooge temperatuur, die er in de kazernen of barakken heerscht; het is daarom, dat men het plan heeft opgevat om yzeren kazernen te maken, en de stukken, die in een gezet kunnen worden, naar de kolonien te verzenden.

Wy zien echter nog niet in, waarom in van yzeren gemaakte woningen eene lagere temperatuur moet heerschen, dan in steenen of houten gebouwen. Het metaal schikt zich eerder naar den warmtegraad der omringende lucht dan hout of steen.— Dat in yzeren stoomboten een lagere warmtegraad heerscht dan in houten vaartuigen, kan men toeschryven, dat het metaal den warmtegraad van het water aanneemt.

By koninklyk besluit van den 22 January jl. is Prins de Joinville bevorderd tot den rang van Schoutbynacht in dienst van de fransche Koninklyke Marine.

In de *Times* wordt vermeld, dat de Heer Rotschild vereerd is geworden door het fransche gouvernement met het orde teeken van Groot Officier van het Legioen van Eer. De Heer Rotschild is onlangs by den Heer Soult op bezoek geweest met de schitterende Insignia van deze orde.

In den voorgaanden Zomer en het najaar heeft de geele koorts buitengewoon geheerscht in Nieuw Orleans; doch naauwelyks was de Winter ingevallen of deze ziekte verdween. Om die reden drukte men zich aldaar by het verdwynen van de ziekte op eene figuurlyke wyze aldus uit: de Winter heeft den geelen tiran uit den lande gedreven.

MERKWAARDIGE VOORSPELLING.

In het jaar 1788 was onder den jagtstoet des Konings van *Frankryk* een voornaam beambte aangesteld, dien wy, uit achting voor zyne thans nog bestaande familie, slechts met zynen titel willen aanduiden.— De Markies van *Meaux* had reeds eenen gevorderden ouderdom bereikt; zyne ryzige ligchaamsgestalte onderscheidde zich door eene aan styfheid grenzende regtstandigheid, en geheel zyn voorkomen vertoonde eene gelykmatige mengeling van hoogmoed en opvliegendheid. Eene overmatig hooge meening van zynen naam en zyn hoogadellyk wapenschild, hetwelk met de echte doornenkroon prykte, die door GIFFLARA van *Meaux* uit het heilige land was medegebragt, nam in 'smans ziel de ruimste plaats in.

Met eenig ongeduld had de Markies van *Meaux* het oogenblik verbeid, waarop het hem eindelyk, toen hy zyn vyftiende jaar voleindigd had, vergund geworden was in de krygsdienst te treden, en sedert had hy geenen veldtogt verzuimd. Evenwel was het geene roemzucht, die hem op alle slagvelden ronddreef; want honderdmaal had men hem onverschillig gezien voor lof en belooningen van den kant der genen, uit wier mond een enkel woord de aloude ridderlyke *accolade* kon opwegen. Eenigermate om aan een instinct voor zyne organisatie te gehoorzamen, stortte hy zich in het midden der bloedigste gevechten, hechtte zich als een kreeft aan de vyandelyke bataillons, en liet zyne prooi niet eer los vóór hy haar geheel vernield had. Merkwaardiger, en men mag wel zeggen ongelukkigerwys keerde deze man steeds onbeschadigd en gezond uit alle gevechten terug. Eene wond zou hem misschien getemd hebben. Ligchaamspyn, ziekte zouden hem waarschynlyk eenig begrip van de waarde eens menschenlevens bygebragt hebben; maar zyn tweegevecht met den dood, die telkens voor hem moest onderdoen, maakte hem gevaarlyk. Ook ver van het slagveld behield hy eene wildheid, die slechts door de opgewondenheid te midden van den stryd verontschuldigd worden kan. Zyne denkbeelden omtrent de waarde van het leven eens mans van gering aanzien waren die van eenen Baron uit de Middeleeuwen tegenover zyne lyfeigenen. Alvorens wy de voorspelling berigten, welke hy in tegenwoordigheid van LODEWYK DEN XVI in het bosch van *Fontainebleau* deed, willen wy eenige trekken van dien merkwaardigen man vermelden, die, tot het verledene behoorende, eenen blik in het toekomende wierp, zonder als het ware het tegenwoordige gewaar te worden.

Op zekeren dag, dat hy zyn jagtambt oefende, bemerkte hy, dat een jager, wien het besturen der honden opgedragen was, zich op een valsch spoor bevond. Het gejaagde hert was in het digte kreupelhout gevlugt, en had van daar een ander hert opgejaagd; een kunstgreep, welken die dieren niet zelden aanwenden, en die de jagt of verydelt of bovenmatig rekt, wanneer men de dwaling niet bemerkt. In elk der gevallen ware ditmaal het jagtvermaak bedorven geweest, en de Markies had het fraaye uitzigt, om, na eenen dag van de geweldigste vermoeyenis, de schande te beleven, dat hy den aftogt moest doen blazen.— Vol toorn galoppeerde hy den hondenleider achterna, en riep hem toe terug te keeren. Deze die het toeroepen misschien niet hoorde, ging, in plaats van te gehoorzamen, voort, de honden op het spoor van het nieuwe hert te brengen. Zichzelven niet langer meester, legde de Markies de buks aan, drukte los, en de arme man lag in zyn bloed: het was de vader van een huisgezin.

Toen LODEWYK DE XVI van het gebeurde berigt ontving, deed hy den moordenaar voor zich komen, en nadat hy aan eene dier opwellingen van deugdzame gramschap, tot welke hy somwylen, ondanks de zwakheid van zyn karakter, vervoerd werd, den teugel had gevierd, hield hy zich yverig met het lot der weduwe en harer kinderen bezig. Hy wees hun een jaargeld toe uit de goederen van den Markies, en wendde zich vervolgens tot hemzelven met de gemeenzaamheid van uitdrukking, die hem eigen was. „ Ditmaal „ brengt gy er nog het leven af, Markies," zeide hy; „ maar houd u in het vervolg „ goed, want ik roep allen, die my hier hoo„ ren, tot getuigen, dat, wanneer iets der„ gelyks weder gebeurt, allen en een iege„ lyk vryheid hebben, om u ongestraft te „ dooden. Die zich aan de wet onttrek„ ken wil, heeft geen regt op hare bescher„ ming.

De Markies wilde antwoorden, dat hy de hem aangebodene genade niet aannam, en de voorregten van den hoogen Adel inriep; maar eenigen zyner vrienden rukten hem met geweld weg. Het voorval werd weldra vergeten, behalve by den genen, die er de hoofdrol in gespeeld had. 'sKonings woorden hadden eenen gang van denkbeelden verraden, welken de Markies niet erkennen wilde, en waartegen hy besloten had by de eerste gelegenheid te protesteren.

Wanneer de Koning op de jagt was, en in het een of ander lustslot van den tweeden rang, zoo als *la Muette*, *Madrid*, of in de pavillons van *Marly*, rust hield, werd hy aan tafel door de aanwezige beambten van zyn huis bediend. Nu plaatste, by zulk eene gelegenheid, de Markies eens eenen, kunstig met eene wilde-zwynshuid overtrokken, varkenskop op 's Konings disch. LODEWYK DE XVI herkende het tamme dier by den eersten beet, en vroeg, wat die vreemde vermomming te beduiden had. Hierop had de Markies slechts gewacht. „ Sire," zeide zy, „ dit vleesch „ en deze huid behooren aan twee dieren „ van dezelfde soort, en slechts daarin ver„ schillend, dat het eene vry is, het andere „ zich, in eene slaverny, die het niet ge„ voelt, vet mest. Het eene leeft in vuil „ en van vuil; zyn woudbroeder daarente„ gen huist in een eeuwen verdurend pa„ leis, en de storm schudt hem zyn voedsel „ toe uit de kroon der hemelhooge eiken.— „ Het eene gehoorzaamt den stok, daar„ by een vruchteloos geschreeuw uitstoo„ tende; het ander, levend evenbeeld van „ een ontembaar gemoed, keert zich tegen „ de jagers, en, wil men het bedwingen, „ soo moet men het dooden; ja, maar „ voorzigtig, uit de verte, want uit den knor„ renden snuit grimt de dood, en voor het „ strydbare dier liggen de lillende lappen „ van stukgeretene honden, paarden en „ menschen! Het laatste, Sire, is een e„ del wild, en daarom neemt gy het ook „ niet tot bloote doelschyf; gy wilt het be„ vechten. Gy zet, als het ware, uw le„ ven tegen het zyne; terwyl men het an„ dere aan het mes van den slagter over„ levert. Dit, Sire, is het onderscheid tus„ schen beide; het schynt klein, maar is „ nogtans oneindig groot, en bestaat zelfs „ onder de menschen; dit te loochenen, „ zou zyn, van grondbeginsel tot grondbe„ ginsel eindelyk aan datgene te raken, „ waarop de koninklyke waardigheid be„ rust." Dit gezegd hebbende, trad deze bestryder der gelykheid, zeer tevreden over zyn betoog, terug. Men diende hierop aan LODEWYK DEN XVI, in plaats van den versmaden varkenskop, eene ossenlende voor, die hy byna geheel opat; want hy was een der sterkste eters van zynen tyd.

Destyds vertoonden zich in de maatschappy twee krachten, die elkander byna in evenwigt hielden. LODEWYK DE XVI beging den grooten misslag, te wanen, dat het voor hem mogelyk zyn zou, tusschen de beide denkbeelden, waarin geheel *Frankryk* verdeeld was, eene soort van onzydigheid te bewaren. Men moet echter erkennen, dat het hoogst moeijelyk was, toen reeds het ontzettend gewigt der beweging te voorzien, welke geheel *Europa* met zich moest voortslepen. Hiertoe werd de genie van eenen ROUSSEAU vereischt. En desniettemin was er een man, die in dit opzigt evenveel vooruitzigt had als ROUSSEAU; ja, vreemd genoeg, die man was juist een der genen, welke het meest naar oude denkbeelden en overleveringen geleefd hadden. Maar, zeker, van den dag af, waarop de Markies van *Meaux* begreep, dat het niet meer tot de voorregten van den Adel behoorde, eenen mensch te mogen doodschieten als eenen hond, hield hy de oude Monarchy voor verloren.

In den herfst van het jaar 1788 bevond het Hof zich te *Fontainebleau*. De pikeurs waren bezig, een deel van het woud met linnen af te zetten tot de wilde zwynsjagt. Om met deze verrigting het doel, hetwelk men zich voorstelt wel te bereiken, moet de op deze wys afgezette kring, waarvan men een vierde deel ongesloten laat, om aan de dieren en de hen vervolgende jagers ruimte te laten, een stuk open' gronds omvatten. Nu gebeurde het, dat zich hierby een der pikeurs niet goed van zynen pligt kweet. Het zy by verzuim of uit onkunde, trok hy de afsluiting om eene digte bosschaadje; maar ook terstond hoorde hy zich door de stem van den steeds waakzamen Markies aanroepen. Ter naauwernood had de man den tyd, om zich naar den kant te wenden, van waar dat geroep hem in de ooren klonk, of hy zag ook reeds het gewer, hetwelk zynen kameraad gedood had, op hem aangelegd. Zonder daardoor van zyn stuk gebragt te zyn, bootste hy oogenblikkelyk de beweging van den ouden heer na, en beide stonden dus eenige minuten lang met de trompen hunner geweren op elkander gerigt. De Markies zette het eerst zyn geweer af, en ging op den pikeur toe, met de woorden: „ Gy durft, kerel! „ Niet veel scheelde het, of ik zou, toen ik „ u op my zag aanleggen, losgedrukt heb„ ben. Hadt gy weêrom geschoten?" — „ Waarlyk, Heer Markies, ik zou u het eerst „ hebben laten schieten; maar, hadt *gy* ge„ mist, dan zeker zou *ik* getracht hebben „ niet te missen."—„ Duivels! Gy schynt „ my een onverschrokken man te zyn. Het „ doet my leed, dat gy uw pligt te buiten „ zyt gegaan. Kom morgen vroeg in het „ Valkenhof."—De arme pikeur, die zich op het ergste gevat hield, ging ter bestemder tyd stoutelyk, hoezeer niet zonder bezorgdheid, naar de aangeduide plaats.— Doch de ontvangst, welke hy er vond, verdreef weldra al zyne vrees. Opgeruimd stelde de Markies hem aan zyne vrouw voor als eenen moedigen knaap, dien hy niet bang had kunnen maken, en de zamenkomst eindigde met het geschenk van eene beurs vol geld. Kort daarna werd de pikeur, met hulp der zoo zonderling verkregene kennis en bescherming, tot opziener over den houtverkoop bevorderd, en dus tot een voornaam man in het bosch van *Fontainebleau* gemaakt.

(*Het vervolg hierna*)

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 79.